Dissabte 14 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,24-33): En aquell temps, JEn aquell temps, Jesús digué als seus Apòstols: «(...) ¿No es venen dos ocells per un as? I cap d'ells no cau a terra sense [permetre-ho] el vostre Pare.

També els cabells del vostre cap tots estan comptats. No tingueu por, vosaltres sou millors que molts ocellets (...)». esús digué als seus Apòstols: «(...) ¿No es venen dos ocells per pocs diners? Doncs ni un de sol no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. I pel que fa a vosaltres, fins i tot els cabells, us té comptats. Per tant, no tingueu por: vosaltres valeu més que tots els ocells (...)».

La dignitat única de cada persona

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, en la "modernitat" s'ha intentat construir la fraternitat universal entre els homes tot fundant-se sobre la igualtat. A poc a poc, nogensmenys, hem entès que aquesta fraternitat, sense referència a un Pare comú com a fonament darrer, no reix a subsistir. Cal tornar a la veritable arrel de la fraternitat.

Al llarg de la història de la salvació, l'home descobreix que Déu vol fer partícips a tots, com a germans, de l'única benedicció. La fe ens ensenya que cada home és una benedicció per a mi, que la llum del rostre de Déu m'il·lumina a través del rostre del germà. Gràcies a la fe, hem descobert la dignitat única de cada persona, cosa que no era tan evident en el món antic.

—En el centre de la fe bíblica està l'amor de Déu, la seva sol·licitud concreta per cada persona, el seu designi de salvació que abraça tota la humanitat i tota la creació, i que assoleix el seu màxim en l'encarnació, mort i resurrecció de Jesucrist.

L'única esperança "fiable"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui, Jesucrist ens crida a mantenir una esperança "fiable", una meta tan gran que ens permeti afrontar el fatigós present. La veritable, la gran esperança que resisteix malgrat totes les desil·lusions, només pot ser Déu, que ens estima fins a l'extrem. Qui no coneix Déu, tot i que tingui múltiples esperances, en el fons es troba sense esperança.

La història ho ha demostrat: no és la ciència, ni l'acció político-econòmica, el que refà l'home, sinó l'amor. Si existeix un amor absolut amb la seva certesa absoluta, aleshores —només aleshores— l'home és redimit. Gràcies a Jesucrist podem estar certs de Déu (el qual no és una llunyana "causa primera"), perquè el seu Fill unigènit s'ha fet home i s'ha lliurat totalment per nosaltres.

—Jesús, el vostre amor em dóna la possibilitat de perseverar —dia a dia— enmig de la imperfecció natural d'aquest món. El vostre regne no és un més enllà imaginari, sinó que hi és present allí on Vós sou estimat.